

SÖKAREN

Nr 3 1967 Årgång 4

Lösnummerpris 2: 50 (inkl. oms.)

UR INNEHÄLLET:

Om Stefan Ossowiecki	1
A. Malmensjö:	
Lectorium Rosicrucianum ..	4
W. H. C. Tenhaeff:	
Vad jag anser om fortlevnad	8
LSD	11
Hans Scheike:	
Skriftpsykologi	13
Från vänner i kosmos	15

Professor J. B. Rhine vid Duke University rapporterar:

"Sålunda har de vetenskapliga experiment som inspirerats av de s. k. profetiska drömmarna redan lett till upptäckten av en ny dimension i det mänskliga förnuftets värld, en upptäckt så revolutionerande att den förr eller senare måste komma att leda till en genomgripande omprövning av hela vår livsuppfattning. Det mest betydelsefulla i denna upptäckt är måhända det faktum att vi nu vet att det ligger i människans förmåga att frigöra sig från materien i form av tid och rum och att hon kan existera på ett icke-fysiskt, eller andligt plan. Vetenskapen härom öppnar svindlande perspektiv och låter oss ana möjligheter som ligger långt bortom gränsen för vår nuvarande fattningsförmåga."

"Kunskapen om människan har ännu inte trampat ut barnskorna."

(Albert Einstein)

"En hel del okunnighet är medveten okunnighet. Vi vet inte för att vi inte vill veta."

(Aldous Huxley)

"Tro är inget blint godtagande. Tro är metveten kunskap."

(H. M. Balyuzi, ur bahá'í-skrifterna)

(Citaten från Sverre Holmsen, **Levande visdom.**)

OM STEFAN OSSOWIECKI

Från en artikel av Andrzej Borzymowski i den amerikanska vetenskapliga tidskriften **International Journal of Parapsychology** har vi hämtat nedanstående upplysningar om en av vår tids mest berömda psykiker. Stefan Ossowiecki föddes i Moskva 1877 av polska föräldrar. I tonåren upptäckte han sin begåvning för telepati, och under sin studietid i Petersburg (han utbildade sig till kemiingenjör) märkte han att föremål i hans närhet rörde sig utan synbar orsak. Dessa telekinetiska fenomen lyckades han sedan underställa sin vilja. Det uppges att han med hjälp av sina paranormala psykiska krafter en gång, liggande bunden på golvet, lyckades dra till sig en tung bildstod från två och en halv meters håll; det behövdes normalt tre personer för att flytta den.

Ossowieckis övernormala förmågor undersöktes av ett stort antal forskare, bl. a. fransmännen Richet och Geley, tysken von Schrenck-Notzing, italienaren Mackenzie och engelsmännen Dingwall. En stor del av dessa experiment bestod i att Ossowiecki läste innehållet i förseglade brev. Hans förmåga var förbluffande och tolkades som beroende av klärvoajans, inte telepati. Han kunde även ta reda på förlorade föremål och ge upplysningar om saknade personer. Vidare ägde han förmågan att se en människas aura. Färgen på denna hade samband med personens hälsotillstånd, hans sinnelag och läggning. Vit aura angav tidig bortgång, och Ossowiecki förutsåg många gånger till synes friska personers död. Till en början trodde Ossowiecki att hans förnimmelse av auran orsakades av sjukdom och uppsökte en ögonlä-

kare, men sedan förstod han att han hade övernormal psykisk begåvning.

Det sägs att Ossowieckis förmåga inte var till stor nytta för honom personligen. Det var "en mörk vägg" mellan honom själv och hans paranormala begåvning, när det gällde något som direkt angick honom själv. Under andra världskriget sökte många hans hjälp. Hans fru uppger att han mottog i genomsnitt fem personer per dag. Mest ville besökarna ha upplysningar om saknade anhöriga. Han accepterade aldrig någon ersättning för de tjänster han som psykiker gjorde andra.

Ossowiecki hade den uppfattningen att hans övernormala begåvning gjorde att han kunde se in i vad han kallade Den Enda Andens Medvetandesfält.

På grundval av sina personliga erfarenheter gav han stöd åt tron på ett liv efter detta. — Han avled under andra världskriget.

*

I sin självbiografi omtalar Ossowiecki ett experiment han utfört med att gå utanför sin kropp.

"För detta experiment utvalde jag fru Leszczynska, en skådespelerska vid Polska Teatern. Jag gjorde en kväll ett besök hos henne i hennes bostad, och hela tiden jag var där studerade jag noga detaljerna i lägenheten. Jag vill göra klart att jag inte berättade för fru Leszczynska att jag tänkte göra ett experiment. Mellan 10 och 11 på kvällen återvände jag hem, där professor Geley väntade.

Jag satt bekvämt i en länstol och började ge suggestioner åt mitt medvetande i det jag höll en kristallkula framför mina ögon. Jag försökte med all min kraft att se

fru Leszczynskas lägenhet och henne själv. Jag ansträngde mig så att jag förlorade jagmedvetandet, och i samma ögonblick var jag i fru Leszczynskas rum. Hon började skrika: "Ossowiecki! Ossowiecki! Ossowiecki!" Såvitt jag kommer ihåg skrek hon tre gånger; sedan tände hon det elektriska ljuset. Detta tog några minuter.

Jag tycktes helt och hållet flyta i luften. Jag kunde inte känna mina händer eller ben eller säga ett ord, och dödsfruktan kom över mig vid tanken på hur jag skulle kunna komma tillbaka, om detta alls var möjligt. Alldeles klart, klarare än i verkligheten, såg jag fru Leszczynska och hela hennes rum, sedan började jag långsamt vakna upp. Geley hade redan en spruta med kamfer i sin hand, eftersom mitt hjärta hade slutat slå. Jag återfann mig själv så småningom och började berätta för honom om allt som jag hade sett och upplevt."

Följande dag omtalade fru Leszczynska, som var mycket imponerad av det märkliga fenomenet, i detalj vad som hade hänt. Hennes redogörelse överensstämde med Ossowieckis. Så besökte Geley och Ossowiecki hennes lägenhet, där Ossowiecki omtalade genom vilken vägg han hade kommit, var han hade stått etc. Även detta stämde med fru Leszczynskas beskrivning. Ossowiecki säger: "Jag betalade för det experimentet med en sjukdom som varade i två veckor. Som följd av att jag gick ut i det astrala rummet, förlorade jag en mängd fosfor, benen i min kropp samt huvudet värkte, och jag hade ont i hjärtat."

*

Borzymowski berättar bl. a. även följande händelse ur Ossowieckis liv.

Då Ossowiecki satt i sin studerkammare en dag, fick han plötsligt en vision av att folk drunknade i floden Vistula. Samtidigt kände han att det han såg, var händelser som ännu inte ägt rum. I det han hoppades att kunna förhindra en olycka, begav han sig skyndsamt hemifrån och, eftersom han bodde en god bit från platsen för de skådade händelserna, tog han en hästskjuts till Vistula. Där hoppade han i en båt och gav båtkarlen instruktion att ta honom över till andra stranden, där en grupp soldater badade. Men ingen höll på att drunkna — männen roade sig uppsluppet. Men innan Ossowieckis båt hade nått mitten av floden, uppstod det förvirring bland de badande, och flera

av dem syntes vara i nöd. Ossowiecki kunde dra upp tre av männen i sin båt, men den fjärde gick till botten. Vittnen till händelsen intygade riktigheten i en redogörelse.

*

Vid ett tillfälle 1930 hade en grupp människor bestående av Ossowiecki, kompositören Szymanowski, en pianist, professor Drzewiecki, och en skådespelare Osterwa, samlats hos herr och fru Mayer i Warszawa. Man beslöt att Ossowiecki genom att koncentrera sig skulle försöka förmå pianisten Orlow att besöka dem inom åtta minuter. Orlow hade den kvällen inbjudits till ett annat ställe. I sin bok skriver Ossowiecki om händelsen:

"Jag gjorde en stor viljeanstäng-

I en artikel i The Journal of the American Society for Psychical Research nämner Francis Story och dr. Ian Stevenson att det synes finnas tre viktiga hypoteser för att förklara ESP-fall av reinkarnationstyp. En av dem är personifiering av en tidigare levande människa, motiverad av en önskan att komma bort från den nuvarande miljön i det att en person i en omgivning där reinkarnationstro förekommer, gjort bruk av begävnig för utom-sinnligt förnimmande. Denna hypotes har understötts av professor C. T. K. Chari i en skrift Paramnesia and Reincarnation, utgiven av the American Society for Psychical Research, och av dr. Gardner Murphy i en artikel i ovannämnda sällskaps tidskrift, vol. 59.

Story och Stevenson anmärker att om paranormala fall av reinkarnationstyp skall förklaras med en kombination av falska identitetsanspråk och paranormala processer, skiljer verkligen dessa fall helt ut sig från alla andra fall av falska identitetsanspråk i både öst och väst.

En annan hypotes är besatthet, där ett diskarnerat väsen antas ha tagit en levande kropp i besittning.

Den förklaring som förordas av Story

Koppla av från vardagen och tag en annorlunda semester

Skaffa Er bättre fysisk och psykisk motståndskraft i lugn och stärkande miljö. Lektioner varje förmiddag med andningsövningar och avspänning (utomhus när vädret tillåter det). Även en del yogarörelser utarbetade och avpassade för västerländska förhållanden förekommer.

Ni får dessutom tillfälle till ljuvliga promenader i bokskogarna, härliga bad, remmalagsturer, båtutflykter, se sikfiske m. m. Gemensamma diskussioner i etiska och andliga frågor.

Tag gärna hela familjen med. Möjlighet till barnvakt. Större barn får vara med gratis på lektionerna.

Kursen äger rum på Braheskolan på Visingsö den 8—21 juli. Kursavgift per vecka kronor 60. Inkvarteringsmöjligheter: rum i villor, torp, bra campingplats. Den som så önskar kan få helinackordering på folkhögskolan.

För vidare uppgifter jämte ev. anmälan, helst före den 1 maj, vänd Er till fru Anne-Marie Holmberg, Linnégatan 8, Stockholm O, tel. 62 42 39 (särskilt kl. 8.00—8.30 fm.).

ning. Osterwa höll i klockan hela tiden, medan jag omtalade vad jag 'såg'. Jag såg Orlow lämna det hus, där han varit på besök och stiga in i sin bil. Så fick jag kontakt med honom. Han kände sig trött och ville bege sig hem, men till sist vann jag. När de åtta minuterna nästan hade gått, sprang vi alla till trappan, och Osterwa och jag ställde oss i den. Hur förvånade var vi inte allesamman, när i stor brådska, nästan springande, Leonid Orlow kom in i lägenheten! Han talade om för oss att han, sedan han lämnat herrskapet Jastrzebski mycket trött, hade ämnat bege sig hem, men — han förstod inte själv vad som hade hänt — någon stark kraft hade dragit honom till Mayers hem, men, då han kommit dit, kände han sig lugn."

och Stevenson, är återfödelse. De hänvisar bl. a. till många av ifrågavarande personers fasta och orubbliga påståenden om en oavbruten identitet som sammanlänkar den tidigare personligheten med den nuvarande.

I en recension av Ian Stevensons bok Twenty Cases Suggestive of Reincarnation anser dr. Louisa E. Rhine att fall av reinkarnationstyp skulle kunna bero på att omgivningen, framför allt föräldrarna, inlagt betydelse i barnsligt prat och, oavsiktligt, gett barnet tankar om tidigare liv, vilka sedan förmodats ha en djupare grund. Dr. Rhine anser att denna möjlighet utgör en betydande svaghet i reinkarnationsmaterialet. Hon skriver att inte ens den mest ärliga och tillförlitliga person kan vara immun mot subtila antydningar om reinkarnation, vilka måste ha legat i själva atmosfären i ett land, som under lång tid hängt sig åt reinkarnationstro.

Mot dr. Rhines anmärkningar talar emellertid mycket, t. ex. uppgifter, som undersökare funnit pålitliga, om spontant igenkännande av släktingar, bekanta och ägodelar från det tidigare livet.

FLYGANDE TEFAT ÖVER LAPPLAND

I Expressen den 8 och DN den 9 mars läste vi om en tefatsiakttagelse i Lappland. Det var fem personer i en familj Söderström, två äldre och tre ungdomar, som natten till den 4 (eller 5) mars såg två luftföremål (runda kroppar med en upphöjning på mitten) i närheten av en 20.000 volts kraftledning vid den mycket ensligt belägna gården Lövåsen några kilometer från Vilhelmina.

Två pojkar, 14 och 18 år, var de första som såg föremålen, efter det de återvänt hem från en biltur till Vilhelmina. De väckte föräldrarna

och en 16-årig syster. Alla fem kunde så se tefaten på ca 100 meters avstånd. Det ena var mellan 30 och 40 meter i diameter, det andra något mindre. De befann sig på 25—40 meters höjd. I femton minuter stod föremålen stilla på himlen. När de försvann, gav de ifrån sig ett rödaktigt sken.

Vittnena tror själva att det var flygande tefat, eller rymdfarkoster.

Expressen, som inte lätt låter sig förbluffas, finner det emellertid sannolikt (!) att det rört sig om ett överslag mellan kraftledningar som stött emot varandra, vilket gett upphov till en lysande båge i luften (eller flera bågar).

För att få detta att synas troligt måste man förneka riktigheten av vittnenas redogörelse. De kan då inte ha sett två "kroppar" som hade "avrundade kanter och var högst på mitten så att de liksom sluttade ut mot kanterna", och de kan inte ha sett dem i femton minuters tid — ett elektriskt överslag måste vara ett mycket kortvarigt fenomen. För att komma tillrätta med motsägelserna mellan den faktiska rapporten och "förklaringen" lanserar tidningen suggestionsteorin och gör påståendet att "flera personer kan suggerera varandra till att se praktiskt taget vad som helst".

Men om man tillämpar metoden att förvanska en given rapport, finns det ju inga gränser för vilka förvandringsnummer som kan utföras.

Det är intressant att luftföremålen syntes i närheten av en kraftledning. I USA har ju folk rapporterat att de sett tefat i närheten av elektriska ledningar — i något fall har farkosten satt ut något instrument och med det vidrört ledningen som för att ta kraft från den.

*

SÖKAREN talade den 10 mars med fru Elsa Söderström i telefon. Hon intygade vad som stått i DN och Expressen, men ljussken syntes endast när tefaten gav sig iväg. Föremålen var "jättestora" och mörka mot en stjärnklar himmel. Konturer syntes men inga fönster eller andra detaljer. De flög slutligen iväg med mycket hög hastighet, varvid vittnena följde dem med blicken så länge de kunde. Det var inte så att tefaten plötsligt

försvann på fläcken; de kunde ses bli mindre och mindre.

De två föremålen, varav det ena till en början doldes av det andra, kunde iaktas i femton minuters tid, och under hela tiden syntes deras konturer.

Det hade varit en kuslig upplevelse. I början verkade det som om ett tefat skulle landa i närheten. En av pojkarna blev rädd och sprang in i huset utan att stänga av bilmotorn.

Pressteorierna om elektriskt överslag och suggestion avvisar fru Söderström utan vidare.

Någon elektrisk störning märkte de inte (de tände inte ljuset inomhus) och de hade inga stickande känslor i kroppen, så som ibland hänt med tefatsvittnen.

Fru Söderström har tidigare läst en del om flygande tefat i nyhets- och veckopress men inte själv förut sett fenomenet. En släkting till henne har observerat ett luftföremål med synliga fönster, men hon var oviss om det inte i det fallet kunde ha varit ett flygplan.

Alla fem vittnena i Lövåsen tror att det måste ha varit en farkost från en främmande värld. Om det hade varit något jordiskt, skulle det ha hörts ljud från det, ansåg fru Söderström. De hörde ingenting, men en av pojkarna sa efteråt att han märkt ett visslande ljud, när föremålen gav sig iväg.

Fru Söderström, som vid telefonsamtalet gjorde ett pålitligt och övertygande intryck, sa att de till en början inte hade tänkt göra något väsen av saken, eftersom de förstod att folk inte skulle tro på berättelsen.

Inga representanter för myndigheterna hade hört av sig.

*

Efter familjen Söderströms UFO-observation, sågs två obekanta, stora luftföremål i Storuman. Det ena var större än det andra.

RYTMOSCOPE

ger Er 6 månaders personlig biorytmisk information och avslöjar Era »goda och dåliga dagar». Biorytmisk information har blivit en viktig rådgivande faktor för alla som vill planlägga sin verksamhet och t. ex. välja lämpligt datum för alla betydelsefulla handlingar. Rytmoscope beställs från YLINENPARENTS, Frejgatan 13, Stockholm Ö. Meddela födelsedag, månad, år. Postförsäkringskr 12:— + porto.

SÖKAREN

Tidskrift för experiment med sanningen

Nr 3 — 1967 — Årgång 4

Adress: Box 3063, Stockholm 3

Red o ansv utg: Sven Magnusson

Postgirokonton 70 60 47

Tel: 08/32 54 90

PRENUMERATIONSPRISER

För nytilkomna läsare:

Helår (8 nr) 16:—

Halvår 9:—

Eftersom 2 nr av 1966 års prenumerationstermin skjuter över till 1967, gäller för gamla prenumeranter dessa priser:

Helår (6 nr) 12:—

Halvår 7:—

Från 1964—1965 finns sammanlagt 4 nr kvar till ett pris av 6:—. 5 nr från 1966 kostar 7: 50.

I Norge och Danmark kan prenumeration ske med check, svensk eller internationell postanvisning, varvid priset blir detsamma som i Sverige. (Banker och postkontor lämnar upplysningar.)

I Finland kan inbetalning göras till Akademiska Bokhandeln, Postfach 10128, Helsingfors 10, postgiro 53 33. Helår kostar då mk 9,—; halvår mk 5,—.

Annonspriser:

Helsida 165:—, halvsida 95:—, kvartersida 55:—, småannonser 1: 50 per spalt-rad.

Vid eftertryck från SÖKAREN, uppge vänligen denna tidskrifts namn och adress!

Tryckt hos
LJUSDALS TIDNINGS TRYCKERI AB
Ljusdal 1967

LECTORIUM ROSICRUCIANUM

En mysterieskola i vår tid.

Den människa som i våra dagar söker efter Sanningen, känner sig ofta stå i en djungel av olika idé-riktningar. De gamla religionernas inre lära har med tiden alltmer förvanskats, och deras inflytande över människorna håller på att alltmer minska. Inte minst gäller detta kristendomen, som under århundradenas lopp mer och mer anpassats efter de livsnormer som varit gällande under olika skeden. Därigenom har kristendomen för det stora flertalet förlorat sin kraft och inspiration. Kristi ord "Mitt rike är icke av denna världen" är inte längre en levande verklighet i människornas hjärtan.

Under tjugonde århundradet har på nytt en stark andlig impuls givits åt Västerlandet genom en kristen mysterieskola. Dess namn är Lectorium Rosicrucianum, och den har sitt huvudcentrum i Haarlem i Holland. I Sverige går Skolan under namnet Rosenkorsets Andliga Skola. Skolan undervisar om den kristna, ursprungliga, esoteriska läran. Denna lära kan man känna igen som den ursprungliga kärnan i alla religioner. Religionerna har sin rot i samma gudomliga, universella lära, samma eviga sanning.

Ända sedan mänskligheten påbörjade sitt utvecklingsskede i denna livssfär, har andliga budbärare framställt den universella läran om människans "frälsning", d.v.s. hennes medvetna återförening med sitt ursprung, det gudomliga varat. För att förstå detta budskap måste man ha kunskap om den lära som är ett av de mest väsentliga grunddragen i den andliga skolans filosofi, nämligen läran om

De två naturordningarna.

Denna realitet har sedan många århundraden förnekats och slutligen fallit i glömska. Den är intimt förbunden med och en förklaring till vad som i bibeln kallas "syndafallet". I den terminologi som användes av Rosenkorsets Andliga Skola, antydes dessa två naturordningar eller livsområden som det **dialektiska livsområdet**, vårt nuvarande livsområde, och det **statiska livsområdet**, den gudomliga

värld som är människans ursprungliga livsområde.

Det **dialektiska livsområdet** har två aspekter: 1) livet i denna naturens värld, ett liv som vi uppfattar och förnimmar med våra sinnen, samt 2) livet på andra sidan dödens slöja, en tillvaro vars realitet många människor anar, även om de ej kan förnimma den.

Det **dialektiska livsområdet** har två delar eller sfärer bildar alltså en helhet, och livet i dessa två sfärer har stora likheter. Vår existens i denna synliga värld är en relativ tillvaro med ständiga växlingar i större och mindre kretslopp. Uppblomstring, höjdpunkt, nedgång och förfall är det genomgående kännetecknet för allt som hör till denna naturordning. Allt är rums- och tidsbestämt, och inget är beständigt. Det är en värld av motsatser: gott och ont, ljus och mörker o.s.v. Samma dualism, samma periodicitet råder i livet "på andra sidan", d.v.s. det livsområde, som enligt skolans terminologi betecknas som **spegelsfären**. Den är i viss mening en "återspeglning" av livet här på jorden. Dessa två aspekter av det **dialektiska livsområdet** är mycket intimt förbundna med varandra, ja man kan t.o.m. säga att de ömsesidigt vidmakthåller varandra.

Det **statiska livsområdet** däremot är, som namnet antyder, oföränderligt. Det är den andliga världens livsområde, där helt andra lagar är rådande. Där finns t. ex. ej begreppen "tid" och "rum". Det är gudsordningens, det eviga ljusets, rike, en värld med en så mycket högre vibrationsfrekvens att vi i vårt **dialektiska tillstånd** ej kan fatta dess begrepp. I detta statiska livsområde är människans ursprungliga tillvaro, där är andesjälens ursprungliga, verkliga hem. Genom det som i bibeln antydes som "syndafallet", måste en del mänskliga väsen lämna detta gudomliga livsområde.

Vi skall i korthet försöka antyda innebörden i

Människans "fall".

I Rosenkorsets Andliga Skola undervisas det i enlighet med den "universella läran" om hur de

mänskliga väsendena i en fjärran förfluten tid levde i ett högt andligt tillstånd i det ovan nämnda statiska livsområdet. Människan hade till uppgift att samverka med den gudomliga skapelseplanen för världen och var utrustad med utomordentliga förmågor, som hon i fri vilja använde för utvecklingsplanen. Men efterhand började en mycket stor del av dessa mänskliga väsen att använda sina förmågor och sin fria vilja på ett sätt som inte ingick i skapelseplanen. Dessa väsen började förgripa sig på de andliga och kosmiska lagarna på ett experimentellt sätt och för själviska syften. De förband sig därigenom med ett livsområde som var avsett att endast vara deras verksamhetsfält, vilket hade till följd att de även i vibrationshänseende började avskiljas från det statiska, det gudomliga livsområdet. Dessa väsen degraderade sig efterhand till allt lägre tillstånd, och deras medvetenhetssfär blev allt mer begränsad. Detta var inte något slag av "straff" utan en naturlig följd. De blev offer för sina egna ödesdigra ingrepp, genom överträdelser av sitt livsområdes lagar.

Det i bibeln och andra heliga skrifter omtalade "syndafallet" var inte en engångsföreteelse. Människorna har fortsatt att efterhand degradera sig själva till allt lägre och mer begränsade existensplan och fortsätter successivt därmed ännu i vår tid. Vi kan i detta sammanhang tänka på vår tids atomexperiment. Människans ingripande i de kosmiska grundämnena — i okunnighet eller i negligering av kosmisk lagbundenhet — kommer att alltmer få sina ödesdigra konsekvenser. Om vi inser detta, kan vi kanske förstå något av den katastrof som ägde rum i samband med mänsklighetens fall.

Människan i sitt nuvarande livstillstånd

har mycket litet gemensamt med den ursprungliga människan. Hennes tankeförmåga står ej längre i förbindelse med den gudomliga visheten, hennes vilja är en egenmäktig och spekulativ vilja, som ej

längre står i samklang med den gudomliga viljan, och hennes handlingar är baserade på begär och egocentricitet. Därigenom minskas människans möjligheter att återknyta förbindelsen med det ursprungliga livstillståndet.

Människan bär ännu med sig, i sitt hjärta, en "gnista" av sin gudomliga själ. Det är denna gnista som är den latent orsaken till hennes oro, hennes längtan, hennes otillfredsställdhet. Det är denna gnista, denna kvarleva så att säga, som inom sig bär möjligheten att återknyta förbindelsen med den ursprungliga gudomliga anden. Denna gnista antydes i Skolans filosofi med olika namn: ande-gnistatomen, uratomen, Kristus-atomen och i mystiskt språkbruk också som "hjärtats ros". Att denna gnista blir "levande" på nytt, är förutsättningen för att den process, som innebär ett återvändande till det gudomliga tillståndet, skall kunna påbörjas.

Människans nuvarande livstillstånd är således vad man kan kalla ett nödordningstillstånd, en pro-

visorisk tillvaro. Detta gäller vare sig människan befinner sig på denna eller den andra sidan av dödens slöja. Och människan är karmiskt bunden till konsekvenserna av sin starkt jagutvecklade vilja genom karmalagens växelverkan på det själsligt-materiella planet.

Människan har av "fri" vilja en gång lämnat sitt ursprungliga livsområde. Genom lärdomar av livets erfarenheter under inkarnationernas lopp, har människan möjlighet att efterhand komma till sådan insikt och mognad, att hon av **frigjord vilja**, d.v.s. en från jagiskhet frigjord vilja, slutar att söka sin tillfredsställelse på det "horisontala" planet. Genom insikt och mognad väcks människans ursprungliga gudomliga del, "andegnistatomen", ur sitt latent tillstånd så att människan söker andliga livsvärden. Så småningom måste det leda fram till ett konsekvent sökande efter en vägledning som processmässigt leder vidare till befrielse från det nuvarande livstillståndet, tillbaka till hennes ursprungliga andliga hem.

Rosenkorsets Andliga Skola

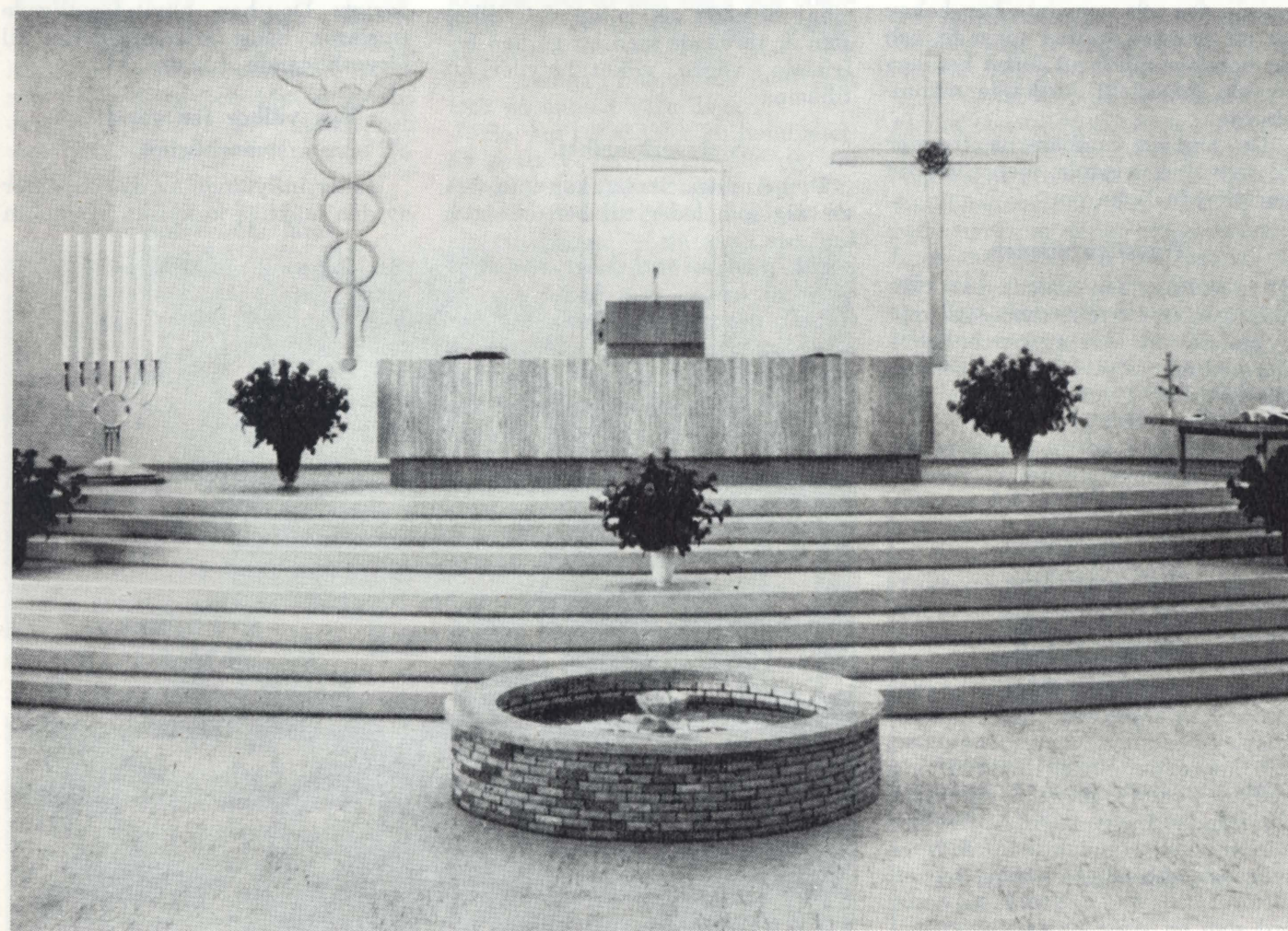
har, liksom alla sant esoteriska skolor tidigare, en mycket stor och betydelsefull uppgift som ett yttre organ för ett andligt broderskap från det statiska livsområdet. Skolan är till sitt väsen en gnostisk mysterieskola. Den har sitt andliga arv från en kedja av tidigare mysterieskolor, av vilka den närmast föregående representerades av katarerna under 1200-talet.

Skolan har till uppgift:

att undervisa sina lärjungar om människans sanna väsen, hennes ursprungliga gudomlighet, av vilken hon bär med sig en ursprunglig del, andegnistatomen; att undervisa om befrielsens, transfigurationens väg, vägen tillbaka till vårt andliga, ursprungliga livsområde;

att verka som ett förmedlande organ för den starka, andliga kraftstrålningen från det statiska livsområdet;

att genom andlig vägledning stödja lärjungarna i deras strävan att förverkliga den livsinriktning som är



Interiör från ett av Rosenkorsskolans tempel.

nödvändig för att få del av den andliga kraften.

Genom ett sådant liv, i tanke och gärning, förverkligas en stark och levande andlig gemenskap. Skolans riktlinjer ger vägledning, och lärjungarna har del i Skolans andliga kraftfält och får i mån av inriktning, alltmer del därav. — Det bör nämnas att rituella ceremonier och ockulta studier ej förekommer.

Det finns en esoterisk tradition om att andliga impulser givits till mänskligheten genom tiderna av ett andligt broderskap från vårt ursprungliga livsområde. Som förmedlande organ för detta andliga broderskaps vägledande och hjälpande verksamhet har mysterieskolor framträtt under bestämda och begränsade tidsperioder. — Genom många års hängivet och uppoffrande arbete framträder i vår tid åter en esoterisk mysterieskola.

I detta sammanhang kan väl nämnas att det som i allmänhet anses vara ett av de mest utmärkande tecknen på att det är fråga om en äkta mysterieskola, är att den är hemlig. — Den Andliga Skolans läror är dock lika hemliga som någonsin för alla som inte har behov av ett djupare andligt sökande, och de kommer alltid att förbli hemliga för de materiellt inriktade människorna.

De andliga budbärarna framför på nytt den urgamla, men i vår tid bortglömda läran om

Transfigurationen

d. v. s. läran om själens pånyttfödelse genom ett processmässigt uppbyggande av en ny personlighet. Därmed menas givetvis inte personlighetskultur i vanlig mening, med jaget som grundval.

Vi vill här i korthet försöka förklara vad transfigurationen huvudsakligen innebär: Den del av människan som vi uppfattar, är personligheten. Personligheten i sin tur är endast en del av en större helhet — ett mikrokosmos. Djupt fördolt i människans väsen, närmare bestämt i hjärtat, finns en rest, en kvarleva av det ursprungliga gudomliga väsendet. Denna andliga kvarleva, kallad andegnistatomen, har under den långa inkarnationskedjan varit liksom inkapslad, slumrande. I sitt latent tillstånd verkar den i människan som en svag och obestämd erinring om ett förlorat tillstånd, eller med andra ord som en svag evighetslängtan.

Människans mikrokosmiska vä-

sen attraherar och bygger upp en ny personlighet under varje inkarnation. Således återfödes inte personligheten med själsförmögenheterna, varken helt eller delvis, som det talas om i ockulta kretsar. Men varje inkarnations erfarenheter sätter en viss prägel i mikrokosmos auriska fält, vilket bidrar till att ge en viss särart åt personligheten under påföljande inkarnationer.

Vår uppgift, vårt livs verkliga mening och mål är att genom en andlig inriktning väcka uratomen inom oss. Det är genom den en ny personlighet, ett nytt medvetande, kan byggas upp.

Den andliga pånyttfödelsens process är ingen lätt uppgift, men den som verkligen vill utöva den självverksamhet som den Andliga Skolan anvisar, får också kraft därtill. Som vi förstår, är det inte fråga om något religiöst trossystem, som man tar fram vid behov och lämpliga tillfällen, eller något filosofiskt livs-åskådningssystem. Nej, här som alltid, när det gäller att uppnå ett visst mål, fordras en insats genom handling. Transfiguration innebär att genom en ny livsinriktning konstant bemöda sig enligt de villkor som är förenade med att gå den befriande vägen, vilket betyder att tillämpa

Självverksamhet.

Den Andliga Skolan kan inte visa en väg som leder till befrielse och

pånyttfödelse, utan bemödanden, utan självverksamhet. Metoden att försöka dra ner det andliga till mänsklig nivå eller anpassa det efter själviska syften tar Skolan bestämt avstånd från. Andligt förverkligande måste framföras och fullbordas i människan själv genom en andlig inriktning och att i praktiken, så gott det går, förverkliga denna nya livsinriktning i sin livsvandring, i sitt dagliga liv. Med andra ord, den måste bli till en levande kraft i livet. Den inre pånyttfödelsen är en fråga om ett medvetenhetsuppvaknande, ett nytt medvetenhetstillstånd och som följd därav ett nytt livstillstånd. För att förverkliga det behövs all den hjälp en Andlig Skola ger och behövs all den kraft lärjungen kan ta emot.

Som tidigare berörts, för den nutida Andliga Skolan inte fram någon ny lära, även om den är ny för vår tid, ny, därför att alla tidigare impulser av djupare andlig förnyelse har urvattnats på sin kraft och inspiration, genom att de alltid har anpassats efter människans jagauktoritet och maktbegär samt till vår världsordning i övrigt. De har blivit förtyligade trosläror som inte appellerar till förverkligande i livet.

Nya villkor för värld och mänsklighet.

Under inflytande av nya aspekter av den mäktiga kosmiska kraft som

utgår från Logos, står nu hela mänskligheten inför en allvarlig kris. De atmosfäriska förhållandena har ingående förändrats, och såväl människan som den övriga skapelsen står inför en strukturell förändring, som fordrar en fullständig nyorientering och anpassning.

Bakom alla dessa förändringar står Gnosis kallande och genomträngande strålningskraft, som kommer att föra med sig helt andra möjligheter till befrielse än tidigare. Därmed träder mänskligheten in i en tidsepok då det inte längre är tillfyllest med enbart abstrakta idéer. Alla filosofiska doktriner måste lämnas åt sitt öde, och människorna måste söka sig fram till en sann verklighet, om de i det aktuella nuet vill ha del i det gnostiska befrielseverket. Denna nya invigning, detta den nya tidens frälsningsmysterium, är personlighetsförvandlingens process och transfigurationens väg. Denna process är en alkemisk förvandling i detta ords sanna betydelse, en alkemisk process som åstadkommer lärjungens förnyelse och förvandling till såväl medvetenhetstillstånd som livstillstånd. Den verkliga alkemin, denna urgamla, heliga vetenskap, har alltid haft som mål människornas förvandling och förändligande, den pånyttfödelse av "vatten och ande" som Kristus undervisade Nikodemus om.

Den universella läran

finns i beslöjad form bevarad i alla heliga skrifter och i olika mytologier. Det är den lära som representeras av Jesus Kristus, vilken visade frälsningens väg med sina ord "Jag säger Eder, Guds Konungarrike är invärtes i Eder. — Söken och I skolen finna. Klappen och för Eder skall varda upplåtet".

Med "det inre Konungariket" åsyftas den inre andekärna, den uratom, som människan har som arvedel från sitt liv i det ursprungliga livsområdet. I det förborgade Konungariket, för att använda bibelns ord, finner vi lösningen på alla våra mänskliga lidanden, mödor och bekymmer, på det villkoret, ja, på det enda villkoret: att vi måste följa den väg som anvisas i evangeliet och av alla andens stora genom tiderna. Framför allt bör vi som sökare efter den absoluta Sanningen förstå att vi måste processmässigt avlägga allt som tillhör det egna självet, det som är beroende av jagnaturen.



En luftbild av konferensstället »Christian-Rosenkreuz-Heim» i Calw-Wimberg i Tyskland, med Templet i förgrunden.

När Paulus säger: "Kött och blod kan icke ärva Guds Konungarrike" — "Det förgängliga kan icke ärva det oförgängliga", då bör vi förstå dessa ord på rätt sätt. Då kan vi inte tro att vår naturfödda själ efter vår död skall få ärva det "Konungariket" endast genom ett trostillstånd och med jagnaturen oförändrad. Det är den stora och ohållbara mystifikation som många auktoriteter undervisar om, och som många människor övertygat tror på ännu i våra dagar.

"Se, jag säger Eder en hemlighet: då skola vi bli förvandlade, ty det förgängliga måste ikläda sig oförgänglighet och det dödliga ikläda sig odödlighet — då skall det ord fullbordas som står skrivet: döden är uppslukad och segern är vunnen." I detta av aposteln Paulus givna löfte är det kristna evangeliets kärna och mål klart framlagda: människans pånyttfödelse till ett liv som helt och hållet överensstämmer med den gudomliga idé som ligger till grund för skapelsen. Så länge den yttre människan inte motsvarar sitt livs innersta mening, sin uratoms trängtan, utan förlorar sig i det rent materiella livets varjehanda, får hon visserligen livskraft av denna världens kraftkällor men förlorar samtidigt i andlig styrka.

Transfigurationens sanning har, förutom i bibeln, behandlats och ligger djupt förankrad i alla heliga skrifter genom tiderna. I alla sådana bevarade skrifter talas det i olika sammanhang om hur lära och liv måste bli till en samverkande enhet.

Den del av den universella vis-

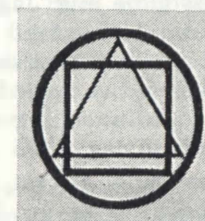
med transfigurationen, läran om pånyttfödelsens och befrielsens realitet, framställs genom Skolan i en rikhaltig litteratur. Denna litteratur finns huvudsakligen på holländska och tyska.

Vidare informationer.

Avsikten med denna kortfattade orientering om människans villkor och möjligheter på det andliga sökandets väg, är endast att ge en idé om vad befrielsens universella lära är och hur den på nytt framföres genom en nutida gnostisk mysterieskola. Kanske har denna orientering väckt ett visst intresse och en viss längtan inom Er. Om Ni vill veta mera om denna livsinriktning, finns möjlighet till det genom en informationskurs som Skolan ger ut. Däri behandlas mer ingående Skolans elementära filosofi.

Informationskursen kostar kr 12:—. Den består av tolv lektioner och under tolv veckor sändes en lektion varje vecka pr post.

A. Malmensjö.



Informationskurs om Rosenkorsets Andliga Skola och dess filosofi kan beställas under adress:

Lectorium Rosicrucianum
Fack 24012,
Malmö 24.



Rosenkreuzarnas konferensställe »Renova» i Lage Vuursche, Holland.

Vad jag anser om fortlevnad

Av W. H. C. Tenhaeff



Det var under vintern 1911/1912, medan jag ännu var elev vid läroverket i min hemstad Rotterdam, som jag fick i mina händer en bok, vars innehåll skulle bli av avgörande betydelse för mitt liv. Det var en antologi skrifter av Elise van Calcar, en kvinna som har spelat en mycket betydande roll inom den spiritualistiska rörelsen i Nederländerna. Dessutom var hon en välkänd föreläsare för kvinnlig rösträtt; hon har även gjort mycket till förmån för den fröbelska undervisningsmetoden. Den bok som jag fick tag på, hade titeln **Död är Liv** och behandlade frågan om fortlevnad efter döden och de bevis, grundade på erfarenhet och "vetenskaplig forskning", vilka anfördes från spiritualisternas sida som stöd för tron på personlig fortlevnad.

Under de följande åren gav jag ut nästan alla pengar som jag hade tillgängliga, till bokköp och för att skapa ett litet bibliotek av böcker som hade någon anknytning till ämnet spiritualism. Bland dessa böcker fanns Myers standardverk **Human Personality and its Survival of Bodily Death** (den mänskliga personligheten och dess fortlevnad efter den lekamliga döden) vilket gjorde ett djupt intryck på mig och mycket bidrog till mitt beslut att efter några år studera psykologi vid universitetet i Utrecht med avsikt att specialisera mig på "psykisk forskning", sedan jag avslutat mina studier i psykologi.

Det behöver inte särskilt motiveras att endast läsning av böcker i ämnen av "spiritualistisk" natur inte tillfredsställde mig. Jag försökte även komma i kontakt med ledarna för den spiritualistiska rörelsen i Nederländerna, och det dröjde inte länge innan jag deltog i seanser av olika slag.

När jag nu, långt efteråt, ser tillbaka på dessa första år, kan jag bara erkänna att de har varit av stor betydelse för min verksamhet. De inte bara förde mig samman med människor som hade omisskännlig paragnostisk (ESP) begåvning, vilket mer och mer övertygade mig om nödvändigheten att dessa "krafter" gjordes till föremål för vetenskaplig (psykologisk) forskning,

utan även med välmenande fanatiker som var offer för självbedrägeri. Mer än en gång träffade jag också på skickliga bedragare som utnyttjade lättrogheten hos människor som sörgde förlusten av älskade släktingar.

Fastän jag till en början (delvis beroende på en åstundan att tillfredsställa mina önskningar) var i rätt hög grad benägen att övervärdera den spiritualistiska hypotesens betydelse för den parapsykologiska forskningen, skall det observeras att jag snart började tvivla på den allmänna giltigheten av den spiritualistiska hypotesen.

Jag kommer sålunda ihåg en seans med en då rätt framstående kvinnlig psykometriker, vilken allmänt, och med rätta, ansågs vara i fullständigt god tro och heltigenom pålitlig som människa. En dag presenterades för henne i min närvaro en högre officer vid kolonialarmén (vilken hon inte alls kände), och hon började tala om för denne att hon bakom honom "såg" bilden av en gammal dam, som hon kunde beskriva i detalj. "Denna dam", sa hon, "som var en nära släkting till er, bär glasögon med metallbågar. Nu riktar min uppmärksamhet mot bryggan på glasögonen. Jag ser en hand som virar ull (wool) runt den". Inte utan rörelse talade officeren om för de närvarande att den av psykometrikern givna beskrivningen fullständigt passade in på hans farmor. Farmodern, som han varit mycket fäst vid, hade dött för flera år sedan. Hon hade burit

glasögon med metallbågar, och som barn hade han ofta virat ull runt bryggan på glasögonen. De närvarande tvivlade inte på att detta var ett anmärkningsvärt bevis på identitet, och för min del betvivlade jag vid det tillfället inte heller att vi hade varit vittne till ett fenomen som endast kunde betraktas som bevis på ingripande från andevärlden i vår värld. Några år senare, när jag fått litet större erfarenhet av psykometriker, förstod jag att jag hade kraftigt övervärderat detta fall som bevis för identitet. De erfarenheter jag då gjort, hade visat mig att psykometriker också kan få liknande bilder av levande människor, så att det mesta talar för att det i det nämnda fallet varit fråga om en omedveten och oavsiktlig telepatisk påverkan på psykometrikern från besökaren. Mediet hade "haft hallucinationer" av vad som fanns av starka känsloupplevelser i besökarens minne. Som ett parapsykologiskt fenomen förklarade fallet vår uppmärksamhet, men som bevis för den spiritualistiska hypotesen visade det sig värdelöst.

Det är nu inte min mening att här ge en översikt över den utveckling som min uppfattning har undergått under årens lopp. Det räcker med att säga, att som mina erfarenheter med psykometriker blev mer omfattande, blev mina tvivel på spiritualismens förklaringar allvarligare. Det var möjligt för mig att förklara animistiskt (för att använda en term från Aksakow) talrika bevis för identitet som ansågs "obestriddliga" i spiritualisternas ögon. Ja, i ett stort antal fall syntes de kunna betraktas som bidrag till vår kunskap om telepati och besläktade fenomen (och som sådana var de av värde) men som bevis för riktigheten av den spiritualistiska hypotesen var de fullständigt odugliga.

Allt detta förändrar inte det faktum att jag inte alls vill förneka att jag under årens lopp träffat på fall som betraktats som bevis på identitet, och som fått mig att undra över om vi inte gjort våld på sanningen när vi ständigt och helt och hållet ignorerat den spiritualistiska

hypotesen. Fastän jag personligen inte har någon erfarenhet av så kallade korskorrespondenser och har förvärvat min kunskap i detta ämne genom ett grundligt studium av de redogörelser som lämnats av kvalificerade forskare, anser jag mig inte desto mindre tvingad erkänna att en del sådana fall har gjort ett djupt intryck på mig. De har i hög grad bidragit till att ge mig en fast övertygelse att vi måste räkna med möjligheten att vi förr eller senare ställs inför bevis på identitet vilka inte endast ställer allt vad vi för närvarande vet i skuggan utan också blir en viktig faktor för att minska våra tvivel på giltigheten i bevisen för identitet som sådan.

1936 utkom första upplagan av min bok **Het Spiritisme**, av vilken tredje upplagan nu förbereds. Fastän jag i denna bok har visat det icke giltiga i det som på parapsykologisk grund vanligen anføres för den spiritualistiska övertygelsen som verkliga bevis för identitet, förändras inte det faktum att jag aldrig har förenat mig med dem som betraktar den spiritualistiska hypotesen som en fullständigt oacceptabel parapsykologisk arbetshypotes. Under årens lopp har jag vid upprepade tillfällen kommit i kontakt med personer som berättat att de upplevt att de varit utanför sin fysiska kropp. En del av dessa fall hade inte samma avgörande betydelse för mig som de tydligen hade för mina olika informanter, men jag skall ändå tillstå att bland dessa fall finns några som gav mig en del att tänka på och detta desto mera om vi jämför dessa fall med dem som samlats av andra forskare. Vi bör dessutom inte betrakta dessa kommunikationer för sig utan i samband med resultat av undersökningar som gjorts av en del PK-medier. Det behöver inte särskilt motiveras att jag är medveten om det faktum att i motsats till ESP-fenomenen, vilkas existens verkligen har bevisats på ett sådant sätt att tvivel på dem vittnar om okunighet, finns det olika meningar beträffande existensen av de psykiskinetiska fenomenen. Det är min tro att envar som fördomsfritt studerat undersökningarna av sådana psykiskinetiska medier som Eusapia Palladino, Rudi Schneider och andra, inte kan annat än finna det svårt att göra sig fri från övertygelsen att åtminstone en del av de-

ras telekinetiska fenomen bär autenticitetens präge. Vi styrks i denna övertygelse av de undersökningar som Rhine och andra har utfört av psykiskinetiska fenomen. Fastän de tester där vissa personer (utvalda på måfå) försöker inverka på en tärnings fria fall, lämnar rum för åtskilliga frågor, är det ett obestriddigt faktum att deras resultat bidrar till att stärka vår vilja att principiellt godta förekomsten av psykiskinetiska fenomen. I våra strävanden att finna en acceptabel förklaring till existensen av psykiskinetiska fenomen, går våra tankar till hylisk pluralism, ett ämne som behandlats på ett så utomordentligt sätt av professor J. J. Poortman vid universitetet i Leyden i hans bok **Ochêma**.

I detta arbete påpekar Poortman att i motsats till åsikten att det bara finns ett slag av materia (en åsikt som det mycket propagerades för på 1800-talet) finner vi till och med i forntida civilisationer en tro på plural materialitet (hylisk pluralism) enligt vilken det finns finare slag av materia än det "grova" slag som vi känner till och har att göra med varje dag. Intimt förbunden med teorin om hylisk pluralism är föreställningen att själen inte har ett kär (vehicle) eller **ochêma**, utan flera. Dessa kroppar av en finare materia är enligt denna teori de kär vari själen befinner sig, sedan den lämnat den vanliga fysiska organismen, vilket skulle vara fallet vid döden. Enligt min uppfattning är det av stor betydelse att den parapsykologiska forskningen vänder sin uppmärksamhet inte endast mot upplevelser som människor har av att befinna sig utanför kroppen utan också mot de psykiskinetiska fenomen som har samband med dem.* Om vi en gång lyckas bevisa att det inte endast finns en plural materialitet utan även en plural kroppslighet, har vi tagit ett betydelsefullt steg framåt på den väg som kan leda oss till att på ett vetenskapligt berättigat sätt tro på en personlig fortlevnad efter döden.

*) Som t. ex. i Astrid Gilmarks fall, som beskrevs i förra numret, där en stol rubbades.

Ö.a.
Anm. Ovanstående tankar av innehavaren av den enda existerande akademiska lärostolen i parapsykologi, professor W. Tenhaeff, är hämtade från den amerikanska tidskriften THETA ©, som ger fortlöpan informationer om forskning rörande frågan om det finns en personlig fortlevnad.

UTDRAG UR EN SKRIFT AV PROFESSOR TENHAEFF

De som utfört tester med psykiskopister, vet att dessa personer åter och åter har "hallucinationer" av människor som finns i den dagliga omgivningen eller som tillhör det förflutnas upplevelser. I en del fall har "hallucinationer" av det senare slaget gällt avlidna. Många människor är då böjda för att tala om syner i spiritistisk mening. Men de glömmar att "hallucinationerna" av döda i intet avseende skiljer sig från "hallucinationer" som psykiskopister har av personer som de haft kontakt med i det förflutna och som ännu lever. Ett erkännande av detta förhållande gör det berättigat att anta att syner av avlidna får förklaras på liknande sätt som syner av personer som ännu lever och sålunda bör uppfattas som "hallucinationer" vilka består av minnesbilder av något och som orsakas av en omedveten och oavsiktlig telepatisk inverkan av detta något på paragnostikern.

Som illustration till detta ger jag följande fall, utvalt på måfå, och till vilket kan läggas ytterligare liknande fall av var och en som har möjlighet att utföra egna experiment med paragnostiker. Det gäller fru S., en psykiskopist som jag utförde ett stort antal tester med för några år sedan. En kväll i en liten cirkel av intresserade gav hon, under det hon höll i en pennstump som lagts på bordet av en av de närvarande och som tjänstgjorde som "induktor", en mycket detaljerad beskrivning av (den ännu levande) fadern till den person som pennan tillhörde. Eftersom det rörde sig om en gammal man, drog psykiskopisten den felaktiga slutsatsen att det var en avliden person, och efteråt var hon mycket förvånad över att få höra att det var fråga om en person som ännu var i livet.

I detta sammanhang måste jag omtala en rapport, som jag fick för några år sedan om en välkänd romanförfattare. Denne besökte utomlands en psykiskopist, vilken inte visste någonting om författarens arbete, och för vilken han inte heller hade omtalat sitt namn. Psykiskopisten fick av författaren ett armbandsur att hålla i handen som "induktor" och började så att i de-

talj beskriva en man som, sa hon, författaren känt mycket väl men som nu hade avlidit. Författaren igenkände i den "avlidne" utan tvekan en av karaktärerna från sina romaner.

Ett intressant fall är följande, som jag hämtar från mina anteckningar om tester med G. Croiset, från vilka jag kunde hämta många liknande exempel.

En kväll, när denne paragnostiker var i sällskap med en del andra människor och berättade om sina erfarenheter, under det han gick fram och tillbaka i rummet, avbröt han sig plötsligt och talade om för åhörarna att han framför sig såg en kvinna i sextiofemårsåldern med begynnande grått hår. Hon hade en svart käpp med sig. Hennes högra ben var litet kortare än hennes vänstra, vilket gjorde att hon haltade. På sin fråga om någon av de närvarande hade känt denna kvinna, fick han intet svar. Så gav han en del ytterligare detaljer. Men fortfarande var det ingen som kunde säga vem denna kvinna var. Inte heller herr och fru D. (vilka enligt Croisets uppfattning måste ha känt henne och till vilka han i synnerhet vände sig) kunde säga att de visste om någon avliden som beskrivningen passade på. Efter mötet gick Croiset hem tillsammans med en del av deltagarna i cirkeln, vilka han hade bjudit till sig för en pratstund. När han kom hem, såg han återigen kvinnan med den svarta käppen framför sig. På samma gång kände han att det måste vara fru D:s förra granne. Han sa detta till fru D., och av det följande samtalet framgick att så faktiskt varit fallet. "Till min stora förvåning", sa Croiset, "talade fru D. om för mig att hennes förra granne (vars utseende fullständigt överensstämde med den 'bild' jag sett) fortfarande var i livet." Eftersom fru D. hade trott att Croiset beskrivit en avliden, hade hon inte kommit att tänka på sin förra granne. Av detta framgår att, om den förutvarande grannen inte längre varit i livet, skulle många människor felaktigt ha talat om en manifestation i spiritistisk mening. Eftersom det nu inte var så, kan vi endast uppfatta synen som en omedveten och oavsiktlig inverkan från fru D. och poängtera att detta fall är ännu en klar demonstration av hur försiktig man bör vara med att ge "andeuppenbarelsen" en spiritistisk tolkning.

I flera av mina uppsatser, där jag diskuterat den roll induktorn*) spelar vid psykoskopiska tester, har jag försökt visa att i flertalet fall har denna samma funktion som en knut man slår på näsduken för att komma ihåg en sak. Dock är jag inte alls övertygad om att sista ordet ännu blivit sagt om induktorns roll. De som experimenterat med psykoskopister under en lång tid och noga observerat deras beteende, kan många gånger ha undrat över om det inte, när allt kommer omkring, ligger någon sanning i den urgamla tron att allting som händer, lämnar spår i en övermateriell substans. För att undvika missförstånd: det är långt ifrån så att jag anser att parapsykologiska undersökningar bevisar existensen av den så kallade akhasakrönikan, som man finner omnämnd i ockult och teosofisk litteratur. Det kan emellertid inte förnekas, att vi i en del fall kommer att tänka på denna tro. Jag skulle vilja nämna följande fall, vilket förvisso inte är unikt. Det gäller en av de personer som jag testat.

En dag var denne tillsammans med mig hos en advokat, vars beaktenskap han gjort kort tid innan. Plötsligt såg han i en syn en man, klädd i gammaldags kläder, i rummet. Vår värd blev mycket frapperad av den detaljerade beskrivningen som paragnostikern gav av den man han såg. Beskrivningen passade in på hans hustrus farfar. En undersökning visade att ett bokskåp som var placerat i rummet, hade tillverkats av brädfoder från farfaderns vardagsrum. Mannen var död sedan länge.

Det skulle sålunda vara klart att det är mindre troligt att de syns som herr H.**) ibland hade i hus som bebotts av personer som försvunnit (och som det senare visade sig, hade dött) får förklaras på något sätt i överensstämmelse med spiritismen. Det mesta talar för att vi får betrakta dessa syns som "hallucinationer" som framkallas av telepatisk påverkan från de närvarande. Det finns också en möjlighet att de får ses som retroskopiska visioner. Vi befinner oss ännu i nästan fullständigt mörker i våra frågor om hur dessa visioner uppkommer.

Även de syns som herr H. ibland hade om nätterna av döda eller ännu levande, kan förklaras animistiskt. Jag känner till många fall där folk har haft syns i sovrum

och hotellrum och där synerna, som det sedan visade sig, hade samband med händelser som utspelat sig i dessa rum i det förflutna och varit förbundna med starka känsloupplevelser. Det var där inte fråga om andeuppenbarelsen i spiritistisk mening, utan dessa syns är analoga och liktydiga med t. ex. ovannämnda syn av herrn i gammaldags kläder hos advokaten.

*) Induktor är en benämning som professor Tenhaeff använder för sådant föremål som seansdeltagare lämnar fram till mediet under psykometriseanser. En psykoskopist är detsamma som en psykometriker, som vi brukar säga.

**) Förf. refererar här till undersökningar han gjort med en person, »herr H.», vilka han redogjort för i text som ej medtagits här.

Anm. Ovanstående av professor Tenhaeff är hämtat från »Proceedings of the Parapsychological Institute of the State University of Utrecht», 1965.

Här följer en förteckning över en del av den bästa litteraturen som finns på svenska i ämnet parapsykologi.

- Poul Bjerre: **Spökerier** (Centrumförlaget)
- John Björkhem: **Det ockulta problemet** (Lindblads)
- John Björkhem: **De hypnotiska hallucinationerna** (Litteraturförlaget)
- Rosalind Heywood: **Sjätte sinnet** (Bonniers)
- George Lindsay Johnson: **Det stora problemet** (Excelsior)
- Birger Qvarnström: **Parapsykologi** (Natur och Kultur)
- Harald Schjelderup: **Den dolda människan** (Orion/Forum)
- Alfred Svanqvist: **Det eviga nuet** (Excelsior)
- Alfred Svanqvist: **Orimligt — men sant!** (Excelsior)
- C. H. Thigpen och H. M. Cleckley: **Evas tre ansikten** (Gebers)
- Poul Thorsen: **Människans okända krafter** (Litteraturförlaget)
- G. N. M. Tyrrell: **Vid tröskeln till det okända** (Prisma)

Tidskriften Sökarens strävan är att presentera olika synpunkter på de ting som behandlas. Vi vill undvika ensidighet och partiskhet — om nu detta är möjligt — och ge en objektiv bild av de ämnen vi valt. Det är vår åsikt att en väl grundad övertygelse kan skapas endast genom ett noggrant studium av fakta, så som de finns redovisade, samt av argument för och mot.

● Söker ca 200 som vill prova om biorytmdiagram kan vara till praktisk nytta. Meddela födelsedata: År, månad, dag och jag sänder diagram för ett års bruk till självkostnadspris (ca 2 kr + porto). **BERTIL NILSSON, KLASSIKERGATAN 15, HISINGS BACKA.**

SKRIFTPSYKOLOGI

Av Hans Scheike

Studier av mänskligt beteende är nödvändiga för förståelse av den enskilda individen och för att denne skall kunna utveckla och fördjupa sina livsmöjligheter

Som mänskligt beteende räknar vi i detta sammanhang allt det vi har av naturliga eller inlärdade gester, rörelser, miner, tonfall etc. Det är t. ex. vårt sätt att gå, att skrat- ta, att göra en lerkruka, att bädda en säng, att skriva ett brev. Och ur studium av allt detta kan vi vinna värdefull vetskap om individen, ifall vi övar vår förmåga att iaktta, att förstå bakomliggande betingelser, att sammanställa detaljer, att urskilja nyanser.

Ett system, en metod kan man skapa utifrån varje enskild beteendedetalj. Ur handstilen kom tidigt att utbildas ett sådant system, säkerligen långt innan den första nu kända boken i ämnet tillkom år 1622. Det var det året den italienske läkaren Camillo Baldo utgav sin "Trattado come de una lettera missiva si cognoscano la natura e qualità dello scrittore" — hur man av ett brev kan lära känna författarens karaktärsegenskaper.

Ötliga böcker har sedan dess skrivits i ämnet, framför allt i de mellaneuropeiska länderna. Många människor har där intresserat sig för handstilen och möjligheten att genom den uppnå människokunskap. Grafologin har blivit ett hjälpmedel för läkare, lärare, psykologer. Litteraturhistoriker använder den för att få ökad klarhet över de författare de intresserar sig för. Inom affärslivet och inom olika förvaltningar används det, då man vill finna människor som passar till en viss befattning. Och den enskilda individen börjar mer och mer använda sig av den för att få ökad självkänedom och kännedom om människor i sin närhet. De upplysningar som handstilen kan ge, är av allra största betydelse när det gäller att lösa mellanmänniska konflikter, störningar i äktenskapet och andra känslorelationer, uppfostringsproblem, kontaktsvårigheter.

Syftemålet med skriftpsykologi, att göra en handstilsanalys, bör inte vara att endast ange att en män-

niska har vissa egenskaper, kanske möjligheter som hon inte utnyttjar, kanske hämningar. Man bör också sysselsätta sig med hur hon skall kunna vidareutveckla sig, kunna bli friare, naturligare, självständigare — hur hon skall kunna förverkliga sig själv. Just självförverkligandet — att frigöra sina egna möjligheter, att finna sin egenart — bör ses som skriftpsykologins mest angelägna mål. Naturligtvis behöver den härvid samarbeta med andra själsliga träningsmetoder, andra system. De samverkande faktorerna hos en människa är många, och den som ensidigt inriktar sig på en metod, kommer näp- peligen framåt. Man får inte förståelse för ett landskap genom att se det från en enda utkikspunkt.

Att lära sig skriftpsykologi på ett sådant sätt att det blir till värde för den egna utvecklingen och för förståelsen i positiv anda för medmänniskan, är möjligt för alla som vill utvecklas och vill förstå. Som i allt annat fördjupas genom studier efter hand ens möjligheter att praktiskt använda vad man lärt.

En första kännedom om skriftpsykologins möjligheter kan man få genom att låta göra en skriftlig analys av sin egen handstil. Förutom den personlighetsbeskrivning man där erhåller, ges det ett utgångsläge från vilket man med den som gjort analysen, kan diskutera vilka åtgärder som kan vidtas för att nå en vidare utveckling, ett självförverkligande. Genom en sådan analys kan man få ökad kännedom om de "knutar" som finns inom varje människa, och som tar sig uttryck i oro, blyghet, aggressivitet, depression eller på andra disharmoniskapande sätt. Och man kan få ökad kännedom om var ens största tillgångar finns och hur man kan göra något av dem till glädje och nytta för sig själv och andra.

Det material som behövs för en analys, är några spontant skrivna rader, 10—20 st., t. ex. ett brev, några vardagliga anteckningar tillkomna utan tanke på analys. Tillsammans med detta bör man sända ett brev som man, då man skriver det, vet skall analyseras, och där man omtalar ålder, kön, yrke, ut-

bildning, eventuell utländsk härkomst, eventuell vänsterhänthet, och i vilket man också kan ställa de frågor man vill eller begära att få något visst inom sin personlighet särskilt belyst.

Tillsammans med en sådan analys eller fristående från denna kan man genomgå en kurs i skriftpsykologi-grafologi. Möjlighet att göra detta per korrespondens finns för dem som inte bor inom Stockholmsområdet, där också muntlig undervisning i grupp eller enskilt anordnas. En sådan kurs ger eleven möjlighet att genom handstilen få en helhetsbild av en människa, förstå vilka svårigheter och problem den människan har och vad som är hennes tillgångar och möjligheter. En ökad självkännedom kan uppnås liksom fördjupad förmåga till självförverkligande och lösande av mellanmänniska och känslomässiga konflikter.

Att lära sig skriftpsykologi är av vikt och värde med tanke på den egna personlighetens utveckling. Men också av värde för den som eftersträvar att vara en betydelsefull och utvecklande faktor för sina medmänniskor, och som inser angelägenheten av att förstå sig själv och andra människor och därmed utveckla och fördjupa sina egna och andras livsmöjligheter.

Anm. Artikelns är införd i Sökaren på initiativ av Inger Waerland.

Litteratur i ämnet grafologi, känd av red., är fil. lic. Gustaf Lundgren »Handstil och karaktär» (Natur och Kultur), fil. lic. Gunnar Carlsson »Handbok i grafologi» (Hobby-Förlaget, Borås, 1944), Hermann Seichter »Praktisk grafologi» (Natur och Kultur, 1965) samt småskrifterna »Grafologin, ett värdefullt hjälpmedel vid val av medarbetare» (1954), »Handstils-tolkning» (1957) av Hermann Seichter, utgivna av Bibliotekens Bokförmedling.

Vår artikelförfattare, Hans Scheike, med adress Jämtlandsgatan 154, Vällingby, tel. 08/25 40 16 — 87 59 82, utför skriftliga handstilsanalyser i enlighet med uppgifter i artikeln till ett arvode av kr. 60:—. Den korrespondenskurs, som nämnts, omfattar 12 brev och kostar kr. 160:—. Närmare upplysningar om detta liksom om andra kursmöjligheter lämnas om Ni genom brev eller per telefon sätter Er i förbindelse med honom. Han besvarar också gärna de frågor Ni vill ställa och ger kompletterande anvisningar.

LSD

Drogen LSD:s hallucinogena egenskaper upptäcktes 1943 av en schweizisk biokemist, Albert Hofmann. Denne, som experimenterade på sig själv, beskrev sina erfarenheter så här: "Jag kände det som om jag var utanför min kropp. Jag trodde att jag hade dött. Mitt ego syntes befinna sig någonstans ute i rummet, varifrån jag såg min kropp ligga på en soffa."

Bruket av LSD torde nu ha en betydande utbredning i USA. Vi har någonstans läst att troligen mellan en och fyra millioner amerikanare har stiftat bekantskap med drogen. Kanske det är en för hög siffra. Men många studenter och lärare vid universiteten har provat LSD och andra psyk-droger, och det ges ut en kvartalstidskrift, *Psychedelic Review*, där i vetenskaplig anda verkan av droger på psyket belyses. Vi prenumererade på *Psychedelic Review* förra året, och visserligen läste vi inte allt i den, ty innehållet har en tung, vetenskaplig stil, bemängd med ovanliga ord, men i det vi läste, hittade vi ingenting om att drogerna skulle vara på något sätt skadliga, endast att entusiasterna beklagade den fientlighet som fanns från myndigheternas sida mot bruket av dessa medel.

Att LSD varit till glädje för en del som använt det, vet vi. Vi kan t. ex. citera följande från tidningen **Ray Palmer's Forum**. "— — — Jag måste medge att psyk-drogerna (psychedelic drugs) har 'förändrat' mig, men jag tror till det bättre och inte till det sämre. För några år sedan skulle jag ha betecknat Einsteins anmärkning att 'Universum är kärlek' som bara en plattityd. Men nu vet jag att det är sant! Jag kunde se, när jag var under drog-påverkan, att djuren, växterna och de icke-levande tingen faktiskt var 'ett' med mig — men på ett paradoxalt sätt, ty jag förlorade aldrig känslan av att vara 'jag' eller vara skild från dessa andra varelser och erfarenheter. Jag tror att naturens 'syfte' är mångfaldigande, ty från encelliga varelser har utvecklats alla de olika livsformer som vi finner på denna planet i dag — men bakom alltsammans finns en grundläggande 'odelbarhet', en 'enhet i

mångfald' likaväl som 'mångfald i enhet'. Jag vet att detta logiskt sett inte verkar att alls gå ihop, och därför är jag skeptisk mot tanken att 'logik' ensamt kan leda oss till 'sanningen'.

Ju mer jag försöker att förstå världen logiskt, desto mer finner jag mig snurra runt i verbala cirkular. Kanske vi är ett folk som lider av 'alltför mycket förnuft' snarare än brist på det. Kanske vi alltför hårt försöker att skänka 'ordning' åt världen i stället för att omfatta den med tro."

Filmstjärnan Cary Grant hör till dem som använder LSD och talar väl om drogen, upplyser **Psychic News**, som citerat **London Life**. Grant säger: "Jag tar LSD som en genväg till det undermedvetna. Man blir inte hemfallen åt det. Sedan det en gång har visat vägen till meditation och det undermedvetna, kan man låta bli det. Jag började använda det, därför att jag ville komma underfund med mera om mig själv. Det har gett mig en fastare tro på Gud. Folk frågar varför jag inte prövar religionen. Jag skulle önska att jag kunde, men jag har aldrig uppfostrats religiöst. LSD är min genväg till det slags erfarenheter som religiösa mystiker har."

Dr. John Beresford vid New York Medical College, vilken experimenterat med LSD, rapporterar enligt **Psychic News** att frivilliga försökspersoner upplevt sex efter varandra följande och mot varandra kontrasterande faser under drog-upplevelserna.

Under första fasen, som börjar ungefär 20 minuter efter det att drogen har tagits, "skärps sinnena, och färgerna syns klarare. Örat uppfångar ljud som normalt skulle gå förbi det, och föremål framträder klarare och tydligare".

Den andra fasen karakteriseras av att föremål förvandlas. Beresfords försökspersoner (fpr) beskrev ständigt flytande rörelser, färgförvandlingar och förvanskningar av känsel, ljud och rumsupplevelse.

Under fas tre förekom visioner av vad fpr tidigare i sitt liv varit med om. En del talade om "återkallande av händelser som ägt rum före födelsen". Vid ett tillfälle, om-

talat Beresford, löstes lätt ett ingenjörproblem, som fpr tidigare inte lyckats komma tillrätta med.

Fas fyra gav många meddelanden som, enligt Beresford, på något vis går bortom de historiska kunskaperna hos fpr. "Hordar av romare, perser, egyptier, azteker och mongoler har beskrivits av olika fpr. Speciella historiska personligheter har setts, t. ex. Kristus och Sokrates." Beresford undrar om fpr fått del av hela människorasens samlade, gemensamma historiska kunskaper.

Under fas fem hade fpr utomvärldsliga upplevelser som karakteriserades av virvlande matematiska former som ses "inifrån". Fpr befinner sig, säger Beresford, inom något tredimensionellt som han upplever; han är inte åskådare till det. En fpr omtalade att han upplevt abstrakta mönster "som plötsligt exploderade på ett så fruktansvärt sätt att jag började snyfta och blev hysterisk. Jag hade en känsla av att uppleva ett universums födelse".

Den sjätte och sista fasen förde fpr in i de mystiska upplevelsernas land, "till en konfrontation med ett enda fält av bländande vitt ljus". En fpr beskrev vid två försök uppnående av denna fas så att det var som "efter en resa genom en lång, mörk tunnel". Beresford säger: "I detta ögonblick upphör tiden att ha någon funktion. Fpr befinner sig i ett tillstånd utanför tiden; han är bokstavligt talat i 'evigheten', och där har extraordinära händelser upplevts, t. ex. separation mellan medvetande och kropp, upplevelse av att färdas över stora avstånd, innan återvändandet till kroppen."

Enligt dr. Beresford uppdelar LSD medvetandet i skilda nivåer, som alla kan analyseras var för sig. Det synes som om drogen bringar till ytan alla medvetandesnivåerna, vilka normalt existerar tillsammans och vid sidan om varandra. Detta sker i det att drogen tar bort gränserna mellan dem, den ena efter den andra, och därigenom blottställer den ena nivån efter den andra. Med hjälp av LSD uppleves medvetande på alla tänkbara plan. "Det finns, inklusive den normala medvetandesnivån, såvitt vi kan se, sex möjliga medvetandesnivåer. De är sex sätt att vara medveten på."

Det verkar troligt att LSD — och en del andra psyk-droger — kommer att få terapeutisk användning inom läkekonsten, men ännu vet vi

alltför litet om eventuella skadeverkningar för att man skall vilja rekommendera någon att använda medlet. Vi vet av erfarenhet att bruk av droger kan vara fullständigt ödesdigert, och det finns skäl att tro att alla droger på ett eller annat sätt har skadliga biverkningar. Men det hindrar inte att i en viss livssituation psyk-droger kan användas medicinskt, kanske som behandlingsmedel mot svåra neuroser.

Tidningen **Evening Standard**, London, har citerat en läkare, Christine Pickard, som säger att LSD har använts för att lindra smärtan hos patienter som varit döende i cancer. Patienterna visade sig få "en ny attityd till döden, vilken ger dem sinnesro även efter det drogen har slutat verka". Eileen J. Garrett, president i Parapsychology Foundation, ger stöd åt dr. Pickards iakttagelse och säger att hon personligen observerat två fall i London, där LSD gavs åt patienter med cancer i sista stadiet. Denna drog, säger hon, synes utplåna smärta och hos patienten ge upphov till ett sådant sinnestillstånd att döden accepteras med lugn. Hon tillägger att LSD även har effekt (an analgesic effect) i svåra fall av reumatism (osteoarthritis) så att smärtan inte når patienten.

HÖGAKTUELL I RELIGIONSDEBATTEN!

Anna-Lisa Helle

VARFÖR HAR KRISTENDOMEN MISSLYCKATS?

Författarinnan ger i sin nya bok ytterligare prov på sin förmåga att popularisera sitt omfattande religionshistoriska vetande och påvisar här bland mycket annat, hur Jesu lärdomar blivit oantagbara för den moderna nutidsmänniskan genom hans efterföljares bristande kapacitet att fullfölja hans tankar och idéer.

Klarläggande — fascinerande!

Boken kan rekvireras direkt från FREIJS FÖRLAG, Box 12029, Malmö 12, postgiro 63 38 06, eller köpas i bokhandeln.

190 sid. Pris kr. 14:50 + oms.

VARIA

Sveriges Radio visade i februari ett TV-program mot »kvacksalvare». Frågeställningen för monopolet var inte om de medel som användes av ifrågavarande personer, var verkningfulla eller ej, ty det syntes vara för monopolet irrelevant i sammanhanget, utan endast hur stor skada »kvacksalvarna» kunde åstadkomma. Visserligen blev några patienter intervjuade och förklarade sig nöjda med behandlingen, men ändå var tonen i programmet helt ovetenskaplig; någon anda av objektiv undersökning visades inte.

Den av Sveriges Radio demonstrerade attityden till oortodoxa behandlingsmetoder av det slag det här gäller, gör betydande skada, eftersom den motverkar tanken på en vetenskaplig undersökning och suggererar fram en uppfattning att sådana här metoder är verkningslösa, vilket de inte alltid är.

Om samhället är angeläget förhindra att någon i samband med behandling av »kvacksalvare» underlåter att uppsöka legitimerad läkare, kan det ju ordnas så att alla »kvacksalvare» registreras och får påminnelser om sin skyldighet att uppmäna patienter att hålla kontakt med legitimerad läkare eller blir ålagda att ha ett plakat uppsatt i behandlingsrummet, där patienten uppmanas att även låta sig undersökas av leg. läkare.

*

I tidskriften »Darshana International», utgiven i Moradabad, Indien, nämner professor B. L. Atreya att när han nyligen besökte USA och Europa fick han till sin stora förtrytelse reda på att en indier som gjorde anspråk på att vara en stor yogi och yogalärare, lurade en mängd godtroget folk och berövade dem en veckas arbetsförtjänst, vilket gjorde bedragaren oerhört rik.

När man läser dessa rader, tänker man ju medsamma på »Maharishi» Mahesh Yogi, som har tagit en avgift på en veckolön av sådana som han initierat i mantra-meditation.

*

Sökaren har frågat Adamskis tidigare nära medarbetare C. A. Honey, om Lucy McGinnis, som var ett av ögonvittnena till GA:s ökenkontakt med Orthon 1952, ännu intygar denna händelse, fastän hon för flera år sedan bröt med GA. Honey svarar att han känner henne mycket väl och att hon står fast vid det beedigade intyget från 1953 — liksom även de andra fem vittnena gör, trots att motsatsen påstås av en del UFO-grupper.

(Vi fick tidigare Lucy McGinnis adress från Honey och skrev till henne direkt, men något svar kom aldrig.)

*

Den svenska spiritualismen har fått ett nytt tidningsorgan, **Utan Gräns**. Det är en fortsättning på den gamla Spiritualisten, men namn, redaktör och ägare har bytts, varför man också börjat räkna årgång 1. Redaktörskapet har övertagits av Leo Torgny, Skara, efter Rolf Carleson, som nu är ansvarig utgivare. Den förra tidningen ägdes av Stockholms Spirituallistiska Förening; nu är Svenska Spirituallisters Riksförbund ägare. Adressen är box 132, Lidköping.

MWO-healinginstrumentet

omtalat i SÖKAREN nr 8, 1965 demonstreras av H. Schubert, S:t Eriksgatan 109, Stockholm Va. Tel. 33 19 32.

(MWO-behandling i Stockholm: kosmetolog Marja Entrich.)

Din personliga BIORYTM

uträknas enl. medicinalrådet dr. Wilhelm Fliess' metod, byggd på strikt vetenskapliga forskningsrön.

1. Biorytmogram eller pulsationsrytm.
2. Högsta försäkringsskydd mot den **egna** mänskliga faktorn.

Ovärderligt för bl. a. varje bilförare — enl. statistiskt underlag. Begär information! H. Schubert, S:t Eriksgatan 109, Stockholm Va. Tel. 33 19 32.

Alltmer populära manastrålände

LAPIS LINGUA

den mexikanska, tjugigt turkosskimrande

"TUR-smyckestenen"

från Sierra Madres inre — se SÖKAREN nr 1, 1964! — lovordad av framstående pendelforskare och från radion känd psykometriker, kan erhållas genom H. Schubert, S:t Eriksgatan 109, Stockholm Va. Tel. 33 19 32.

VAD ÄR "LEDAREN" OCH "SKYDDS-ÄNGELN"?

I Spiritualisten läste vi förra året följande i en artikel av Linnéa Hagberg, "Ledare och andliga kontakter":

"En förmodligen österländsk uppfattning är den, att det vi kallar hjälpare och skyddsänglar, är det samma som det högsta andliga i vårt eget väsen, ett överjag, som är av **alltigenom andligt** slag. Överjaget kan på önskan och medveten befallning i dagsmedvetandet, under bön bringas att förflytta sig i fristående gestalt dit vi önskar, och utföra de handlingar vi uppmanar till. Det gavs anvisning på hur överjaget på så sätt kan dirigeras till sjuka människor för att bota, säkert en form av healing, helande på avstånd, som vi inte är helt främmande för. Denna gestalt av överjaget har också kunnat beskådas av klärvoajanta personer.

Nu är det väl svårt för oss spiritualister att plötsligt tänka bort från vår vanliga uppfattning om hjälpare och ledare och ersätta dem med ett för oss tämligen okänt överjag. Vi låter inte så lätt rucka på den bild vi redan gjort oss av ledare. I den känslan blev det därför något av en chock för mig, när jag under en seans med ett transmedium gjorde en fråga om min ledare och fick svaret: »Din ledare — det är du själv till tre fjärdedelar.» Jag medger, att det tog mig en bra tid att komma över den förklaringen. Jag kände det till en början som om jag förlorat någonting.

Men naturligtvis hade jag inte det. Jag var ju själv allttjämt densamma och min ledare var också allttjämt densamma. Det var bara det, att han nu kom på ett nytt sätt och från en annan sida än jag är van att möta honom. Till sist öppnade jag mig för det nya i tanken, så att jag vågade se också på den bilden; jag fattade, att **likheten och samhörigheten** med ledaren kunde vara så stor som till tre fjärdedelar. — — — »

Anm. "Ledaren", "skyddsängeln" som en del av ens eget jag, är en intressant tanke, liksom idén att den "Gud" man kan nå kontakt med, är ens eget "överjag". (Det är ju svårt — eller omöjligt — att föreställa sig att **Gud själv** lyssnar på och besvarar alla böner i ett omätligt universum.)

Men hänger "överjaget" på något sätt samman med motsvarande hos andra individer, kanske med det "kollektiva undermedvetna"?

Det är en tes inom psykologi och parapsykologi att det finns skikt av personligheten, som inte når upp till medvetandets yta: en del av det andliga som hör ihop med oss, har

Blomsterdoften sprider sig icke mot vinden, ej heller doften av sandelträ, tagara eller jasmin — men doften av en god människa sprider sig till och med mot vinden. En god människas strålning sprider sig i alla riktningar.

Buddha

Vad våra tankar fattar, är jämfört med vad de inte kan fatta, knappast en punkt, nästan ingenting.

J. Locke

Man kan inte hjälpa alla, sade den snåle — och hjälpte inte någon.

Ebner-Eschenbach

Det är bättre tända ett ljus än att förbanna mörkret.

Kinesiskt tänkespråk

Jag har haft mera besvär med mig själv än med någon annan människa jag någonsin träffat.

D. L. Moody

Twivel bör inte vara annat än vaksamhet, annars kan det bli farligt.

Lichtenberg

Res vart du vill, du kan endast finna så mycken skönhet som du har inom dig.

Emerson

För mig är vissheten om tillvaron av en etisk världsvilja ett absolut och otvivelaktigt faktum, grundat på min erfarenhet av dess verksamhet i min själ.

Albert Schweitzer

Det är ofta lättare att tro en lögn som man har hört tusen gånger än en sanning som man hör första gången.

Robert Lynd

När en människa planterar ett träd samarbetar hon med den stora anden som styr vårt universum.

Haydn Pearson

För den i vilken kärleken bor är hela världen en familj.

Buddha

När det är något du inte vet, så är erkännandet av din okunnighet kunskap.

Kung-Fu-Tzu

Förlåtande är som doften från en trampad hyacint.

Muselmanskt tänkespråk

Aforismerna är hämtade ur Sverre Holmsen, **Levande visdom**. Bok och Bild, 1967, 9: 50.

sitt eget liv utanför vårt medvetande.

"Jaget", "själen", "personligheten" ... om dettas verkliga karaktär vet vi inte mycket; det ligger ett djupt okunnighetens mörker kring gåtan "vad är jag?"

Sommarsemester som är annorlunda

kan Kosmos Feriehem ge den som tycker om rofylld idyllisk natur och iderik tolerant atmosfär. Vällagad hälsokost. Kurser om moderna livs-ösködnings, rätt avspänning, yoga, giffritt i trädgården, esperanto m. m. Begär prospekt adr. Varnhem tel. 0511/60069.

ÖNSKAS KÖPA:

SOKAREN nr. 2, 1964.
Björn Sjölund, Box 252, Nynäshamn 2.

EKONOMISKA MEDARBETARE

Rud. Schönborg, Älvsjö, 10:—, H. Walltin, Katrineholm, 5:—, anonym, 364:—, Gustav Lindehn, Sollentuna, 8:—, F. Weibel, Köpenhamn, 12:—, I. Blomberg, Göteborg, 8:—, Karl-Heimer Grönte, Nässjö, 8:—, Emma Pehrsson, Kristianstad, 8:—, Alice Karlsson, Stockholm, 8:—, Jane von Knorring, Hälsingborg, 3:—, Margo Nilsson, Stockholm, 30:—, Birger Andersson, Nässjö, 8:—, John Jansson, Blädinge, 8:—, Ingeborg Lindqvist, Stockholm, 10:—, Ina Ericsson, Stockholm, 8:—, Eric Hanson, Stockholm, 8:—, Arvid Johansson, Malmö, 3:—, Al Eklund, Förslövsholm, 30:—, K.-E. Christiansson, Göteborg, 8:—, Gösta Slätengren, Nybro, 13:—, Thure Boberg, Stockholm, 3:—, Oskar Persson, Malmö, 8:—, Linnéa Nordström, Stockholm, 3:—, A. F., 10:—, Olle Bäckman, Göteborg, 3:—, G. Ekman, Mölndal, 18:—, Sven Askerlund, Bromma, 8:—, Wille Holmquist, Linköping, 8:—, Karl J. Johansson, Kalix, 18:—, Valter Sjöberg, Åbosjön, 8:—, Ruth Strömdahl, Filipstad, 8:—, Einar Christensen, Köpenhamn, 6:—, Ernst Sandström, Tranemo, 50:—, Jutta von der Marwitz, Stockholm, 8:—, Gustav E. Söderberg, Stockholm, 8:—, Evert Årnström, Mariehäll, 3:—, Bror Bröttorp, Stockholm, 38:—, Summa kr. 768:— (Forts.)
Hjärtligt tack!

Red.

FRÅN VÄNNER I KOSMOS

Har erhållit nr 8, 1966. Synnerligen intressant.

Artikeln om Martinus strålände. Har nosat litet på hans sätt att se.

Har en vädjan till red. Tänk på alla dessa förkortningar, såsom UFO, ESP, PSI, MWO etc. De vållar kanske besvär för flera än mig.

Kanske en liten lista, alltid på samma plats, som en ordlista att slå i vid behov.

Jag väntar otåligt på nästa tidning. Önskar Din goda föresats framgång.

Ljusa hälsningar från mörkaste Småland.

S.H.J., Markaryd.

Svar:

UFO är en förkortning av det engelska uttrycket **unidentified flying object**, på svenska **icke identifierat flygande föremål**. Det är en benämning som används av myndigheter och »ufologer» för rapporterade, oförklarade föremål i eller från luften. Ofta brukas benämningen som en synonym till »flygande tefat». Men flygande tefat används även som synonym för interplanetarisk rymdfarkost, och UFO är i princip något oförklarat; en del UFO:n visar sig vara väderballonger, molnformationer, hägringar, hallucinationer, bluffar m. m.

Ufolog är en person som studerar UFO-fenomenet.

Ifolog föredrar en del tefatsintresserade att kalla sig. IFO betyder då identified (eller interplanetary) flying object, dvs identifierat (eller interplanetariskt) flygande föremål.

ESP är en förkortning av **extrasensory perception**, dvs utomsinnligt förnimmande, intryck i medvetandet som inte kommer via de fysiska sinnena: telepati (tankeöverföring), klärvoajans (ordet betyder klarsyn), kläraudiens (hörselintryck) och prekognition (förutvetande om framtida händelser) m. m.

PK betyder psykikinesi. Det är fysiska fenomen som uppstår genom det mänskliga sinnets inverkan på materien.

PSI är en grekisk bokstav som betecknar ESP- och PK-fenomen, dvs i det närmaste allt det som den parapsykologiska vetenskapliga forskningen undersöker. Vi hänvisar vidare till den boklista som följer efter citat från professor Tenhaeff i detta nummer.

V.V. betyder vis vitae, livets kraft. Det är ett mineral från Sydafrika, vilket ofta torde ha en välgörande verkan på den mänskliga organismen.

MWO är en förkortning av Multiple Wave Oscillator, multipel vågvibrator. Det är ett instrument som avger elektromagnetiska vågor, vilka säges verka gynnsamt på människokroppen.

*

I G. N. M. Tyrrells utmärkta bok »Vid tröskeln till det okända», som handlar om parapsykologi, ingår ett par kapitel om inställningen till denna nya vetenskap, »Förutfattade mennigar?» och »Vad är vetenskap?». På sid. 178 läses följande ur J. B. Rhine »Religion and the Sciences of Life»: »Om inte parapsykologin — d. v. s. forskning i enlighet med den empiriska vetenskapens strängaste principer — kan upptäcka fakta som är oförenliga med materialismen, kommer denna att breda ut sig mer och mer. Ingen annan makt i världen kan hejda den. Inför denna framvällande flod står uppenbarad religion och metafysisk filosofi lika hjälplösa. Och om floden fortsätter att stiga som den för närvarande gör, tyder alla tecken på att den kommer att bli en förhärjande stormflod som sopar bort mänsklighetens alla mödosamt tillkämpade värden och ödelägger alla de moraliska traditioner som otaliga släktled har byggt upp under strävan att främja sanning, rättvisa och barmhärtighet.» Detta är parapsykologins stora sociala räckvidd.

Här ett annat utdrag: »Kan förekomsten av fenomen som direkt strider mot såväl alldaglig som vetenskaplig erfarenhet verkligen erkännas helt enkelt därför att noggranna iakttagelser visar att de förekommer? Vilkendera av vetenskapens två principer måste offras, förpliktelsen att respektera fakta eller tron på en genomgående ordning? Bör vi å ena sidan säga: vare sig dessa fenomen kan förekomma eller inte visar erfarenheten att de faktiskt förekommer? Eller å andra sidan: vad erfarenheten än må visa förklarar förnuftet att de inte kan förekomma? — Det är intressant att lägga märke till att vetenskapsmän som ställs inför detta dilemma (vilket blir akut först genom parapsykologin) för det mesta intar den senare attityden. Rationalisten i dem är starkare än vetenskapsmännen. De intar samma ståndpunkt som Galileis motståndare, och därmed vittnar de omedvetet om hur oföränderligt starkt det emotionella inslaget är i det mänskliga psykets grundstruktur.»

Dessa synpunkter säger hur det ligger till med den s. k. vetenskapen, som ofta inte gör skäl för sitt namn.

Här i Dalarna har det i Dala-Demokraten varit en kort debatt eller vad man skall kalla det om Gösta Rehns bok. Det var en viss Eric Sjöqvist som skrev om den och ansåg att Rehn bara var en stor företrädare för tefatsreligionen osv. Den gamla vanliga visan. Sjöqvist skrev bl. a.: »Hur skall vi få deras vittnesbörd att stämma med vår tro att det finns en

objektiv sanning?» Vad var det Tyrrell sa nu igen! Vidare: »Det är otroligt att alla rapportörerna har fel. Det är otroligt att de har rätt. Otrolighet står mot otrolighet. Här kan möjligen psykologer, sociologer och statistiker hjälpa oss, men än så länge har vi kommit en ytterligt kort bit på vägen mot förståelse av objektivitetens sanna natur. Kommer vi någonsin mycket längre? K. Gösta Rehns bok om de flygande tefaten är inte en objektiv redogörelse, men det är en mycket intressant bok, mera genom vad den förtiger än vad den förtäljer. Den förefaller vara ett utmärkt material för studier i argumentationsanalys.»

Lars Andersson, Domnarvet

*

Våren 1960 såg jag en morgon klockan sju ett körsbärsrött äggformat objekt mot en klarblå himmel. Föremålet rörde sig i riktning nord till syd, men syntes avvika mot väst just som det försvann ur mitt synfält.

Någon månad senare hände följande: Jag befann mig på andra våningen i mitt hem och såg ut genom ett fönster som vetter mot norr. Plötsligt fick jag syn på något märkligt i östlig riktning. Klockan var halv ett och vädret vackert; jag såg inga moln. Först trodde jag att det var en fågel, ty det fanns inte mycket annat som kunde förklara de rörelser som föremålet utförde. De påminde om fallande löv, kråkflaxande eller dylikt. Jag sprang och hämtade min kikare, vilken förstörar 7 x 23. Då jag kom tillbaka till fönstret, tycktes föremålet vara försvunnet. Jag kände mig litet nedstämd för att jag kanske gått miste om något av intresse, men så upptäckte jag åter detta flaxande. Då jag fått in det i kikaren, blev jag minst sagt förundrad, ty det var ingen fågel utan en diskusformad tingest, platt som en pannkaka och av gråsvart färg. Som den hängde där i luften, vacklade den av och an på sin axel, ungefär som en pappskiva som balanseras på en knivsudd. Föremålet försvann sedan i tonma intet.

Den 28 augusti 1961 observerade jag åter flygande tefat, denna gång utanför Enköping. Klockan var 21.40, och det var stjärnklart med måne. Genom ett balkongfönster blev min syster och jag vittne till två orangefärgade objekt som plötsligt syntes i söder. Ett av föremålen låg just ovan horisonten, medan det andra låg till vänster i högre höjd. Föremålen var en stund orörliga, men så satte de sig i rörelse, varvid det undre föremålet närmade sig det övre och båda följdes åt, det ena under det andra, tills de slutligen tonade bort för mina ögon efter en lodrät stigning.

Tommy Helner, Bromma

Som intresserad läsare av Sökaren skulle jag i denna tidskrift vilja få igång en klartänkt, analyserande diskussion om reinkarnationstanken. Själv har jag inte kommit fram till någon sammanhängande, bärande logik i denna fråga.

Är reinkarnationstron logisk? Förenklar den inte verkligheten så som alla teorier gör? Enligt teosofin skall lidandet »utveckla» människan och göra hennes sinne mildt. Men detta är ju som allt annat relativt, liksom att »där okunnigheten upphör, där upphör det onda». Med det onda menar vi ju lidandet, och detta kan ju precis likaväl ökas genom kunskap.

Detta är bara några tankar bland många. Jag hoppas på en klargörande diskussion om reinkarnationsidén och där till hörande frågor.

U. G.

Anm. Red. tror inte att det går att finna avgörande skäl för reinkarnationstron genom bedömningar av hur pass »rättvis» eller »nödvändig» den kan anses vara. Det mänskliga förståndet är så ofullkomligt att en sådan bedömning från vår sida måste te sig meningslös.

Säkert förenklar vi ofta på ett otillåtet sätt verkligheten i våra metafysiska spekulationer. Religionerna är fulla av sådana förenklingar, t. ex. tanken att det finns dels en god och dels en ond makt, att det räcker att »tro» så blir man frälst, att Jesu offerdöd försonade Gud med mänskligheten, att bibeln är Guds ord etc.

Det enda meningsfulla i reinkarnationsfrågan är att studera de »fall» som finns. Vi tror att det finns fall, där man får räkna med återfödelse, eftersom en del människor så helt har identifierat sig med en person som tidigare levat och tycks ha ungefär lika goda minnen av dennes existens som av sina tidigare levnadsår i nuvarande liv. Vad det skulle gälla för forskningen är väl att försöka finna någon objektiv metod med vilken man kan undersöka om alla människor föds åter och åter i en följd av inkarnationer. Edgar Cayce ansåg sig ju kunna förnimma sina patienters tidigare inkarnationer, men objektivt kan sådant »skådande» bli först sedan det verifierats genom många undersökningar.

*

Undertecknad har varit intresserad av att få lyssna på band med förmenta, inspelade anderöster. Sent omsider tog en dam kontakt med mig för några månader sedan och sa att hon hade band med dessa röster och att jag skulle få lyssna på det hemma hos henne. Detta var naturligtvis svårt att motstå, och jag gjorde ett besök.

Damen ifråga har utvecklat en slags mediumistisk förmåga. Hon sätter sig vid en bandspelarmikrofon, går i trans, och när hon vaknar upp ur denna, har hon gjort intalningar på bandet, vilka enligt rösten på bandet härrör från en avliden. Rösten är naturligtvis damens egen, men hon anser att en ande talar genom henne.

Det var nu emellertid inget sådant band som jag fick lyssna på, utan ett annat som var tillkommet på följande sätt: Några

personer satt en kväll helt tysta och hade en mikrofon på bordet mellan sig och bandspelaren en bit ifrån så att ej ljud från apparaten skulle komma på bandet. I rummet och i huset var det f. ö. helt tyst. De satt i mörker ungefär en timme. Damen försäkrar att bandet var nyinköpt och förseglat på sedvanligt vis. Det hade alltså ej varit något inspelat på det tidigare. När de sedan spelade upp bandet, hördes diverse ljud. Dessa ljud fick jag nu lyssna till. Jag hörde olika, små högfrekventa knackningar som lät som om en nagel eller något litet metallföremål försiktigt hade slagits mot mikrofonen. Dessa ljud kom i salvor. Så hördes ett bakgrundsmummel som lät som om några personer i ett sällskap satt och pratade. Detta ljud var kontinuerligt bandet igenom och var av relativt konstant ljudstyrka, aldrig så högt att man kunde höra vad som sades men så högt dock att man kunde höra att det var olika röster. Damen hade dessutom spelat över ett litet parti på ett annat band flera gånger för att underlätta uppfattandet av ljudet. Hon hörde omedelbart vad som sades, och hon uppger att en del personer även hört ett namn uttalas. Andra däremot kan inte höra namnet utan måste hjälpas på traven av henne för att kunna höra det som hon själv hör. Vad hörde då jag? Jo, några mumlande, framstötta ljud som för mig endast lät som mummel och faktiskt inget mera. Jag hörde det om och om igen, men jag kunde inte höra något namn. Så kom då damen med lösningen. Då försökte jag höra om mumlet verkligen föreställde detta namn. Med viss svårighet kunde jag gå med på att det skulle kunna vara det namnet, om det var ottydligt artikulerat och mikrofonen och bandspelaren av dålig kvalitet. Men detta var ju att vända på begreppen. Man måste ju rimligtvis utgå från ljudet och bedöma om det kan föreställa något. Nu hör det till saken att damen anser sig vara språkrör för en viss man, som ganska nyligen var allmänt känd och uppskattad, och det finns en öm låga dem emellan som klart framkommer i de meddelanden som damen producerar i trans. Denna kontakt innebär en djup tillfredsställelse för henne, och att denna ande skulle ha manifesterat sitt namn på ett band vore för henne oerhört. Den psykologiska förklaring som jag finner, är att det är fråga om en förväntansillusion, alltså en form av suggestion, där man hör det man vill höra. Detta ljud som alltså enligt damen skulle utgöra ett egennamn, var i sak ej annorlunda än de diffusa ljud som bandet i övrigt innehöll.

Undertecknad har hört begagnade band där gamla inspelningar p. g. a. defekt bandspelare ej helt uttraderats, och det blir ett bakgrundsljud bestående av dessa. Precis så lät det som var inspelat på bandet, alltså som en defekt uttradering

av en inspelning av ett samtal mellan olika personer. Då jag framförde min tolkning av fenomenet, var damen mycket ivrig att framhålla att bandet var helt nytt och att de t. o. m. gick till grannarna och kollade att dessa ej haft på en radio etc., vars vibrationer kanske skulle ha kunnat fortletts till mikrofonen. Här skildes våra vägar. Damen tycker väl att jag är för krass och kritisk, och jag anser att hon har fallit offer för självbedrägeri som hon just nu ej är i stånd att genomskåda. Jag har alltså hört band med sådana bakgrundsljud förut och finner ingen anledning att tillgripa en övernaturlig förklaring. Problemet är hur damen kan påstå att ett begagnat band är nytt eller hur ett begagnat band kan säljas som nytt i en affär. Längre har vi ej kommit.

B. J.

Anm. Red. har själv aldrig hört band med dessa »anderöster», men den framstående tyske parapsykologen, professor Hans Bender i Freiburg, skrev i ett meddelande till Sökaren (nr 2, 1966) att han var imponerad av de iakttagelser han gjort hos Jürgenson. En person med mångårig erfarenhet av parapsykologisk forskning sa å andra sidan vid ett telefonsamtal med red. att ljuden på Jürgensons band var ottydliga och svaga; denna person trodde att det var fråga om själv-suggestion från Jürgensons sida.

Om det varit ett inköpt, begagnat band i det fall som B. J. studerat, och detta är förklaringen till alltsammans, vilket B. J. framför som en tänkbar möjlighet, då skulle alltså damen ifråga knappast kunna få dessa röster på några andra band. Men är det nu bara fråga om ett enda?

Om damen oriktigt uppgav att ett band som förut använts av henne eller av henne känd person eller som skulle kunna ha varit begagnat, var absolut nytt, då har hon medvetet farit med osanning och hennes bedrägeri har då två dimensioner: det är både medvetet och (rimligen även) omedvetet. Dessutom torde väl då såväl hennes egen som troligen även annan persons bandspelare vara defekt, eftersom ju normalt gamla inspelningar raderas ut, när man låter bandet gå för ny inspelning. Om bandet varit defekt, skulle rösterna endast kunna förekomma på det bandet — om man inte vill laborera med en idé om flera defekta band.

B. J:s uppfattning att det är fråga om ej uttraderade, gamla inspelningar är en hypotes som stöter på åtskilliga svårigheter, eftersom den fordrar en kombination av förutsättningar som inte precis har sannolikhetens präge. Det är ju också så att flera personer här i landet får in mystiska röster på bandspelare. Den mest kände är ju Jürgenson. Även markarna Thorlin i Eskilstuna har fått en del publicitet. Ser man förteelsen i dess fulla utsträckning, duger knappast någon hypotes om ständigt defekta bandspelare eller gamla band som oriktigt uppgetts vara nya.

Red. tror att en väsentlig iakttagelse är att både Jürgenson och Ellen Thorlin (samt det fall som B. J. undersökt, ifall detta är ett annat) är psykiker och har paranormala upplevelser. Detta leder till det rimliga antagandet att dessa psykikers speciella egenskaper är den faktor som möjliggör fenomenets uppkomst.